

[Indenrigsministeren.]

nelse, maatte være fremsat; thi, siger det ærede Medlem, vi blev spurgt skriftligt, og vi svarede ogsaa skriftligt. Ja, det er ogsaa rigtigt; det blev de Partier, der ikke i Forvejen havde sagt fra, hvad Socialdemokratiet havde gjort; de blev spurgt skriftligt og svarede skriftligt. Men alle Partier og Partiledere i denne Sal ved, at forud for denne skriftlige Forespørgsel og denne skriftlige Besvarelse gik der mundtlige Forhandlinger, og under disse Forhandlinger mødtes Regeringen fra alle disse Partiers Side med Spørgsmaalet: Hvad faar vi for det? Og da vi ikke kunde besvare dette Spørgsmaal paa tilfredsstillende Maade, blev der hverken til den ene eller den anden Side her i Landet etableret nogen Blokpolitik; saa maatte vi gaa til vort Arbejde paa det politiske Grundlag, som siden da har været det gældende. Dette om de rent politiske Problemer, som er knyttet til denne Forhandling.

Dernæst et Par Ord om en enkelt af de mange Enkeltheder, som har været fremme her, og hvorom der har været forskellig Opfattelse hos det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hos mig. Det ærede Medlem siger, at min Diskussionsform er ubehagelig og vanskelig, fordi jeg ganske simpelt hen først siger noget, og naar det saa benyttes af vedkommende, til hvem det er rettet, løber jeg fra det. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at denne Paastand maa staa paa hans egen Regning; jeg forstaaer ikke hans Berettigelse til at fremsætte den. Men naar det fremføres i dette Tilfælde, er det mig ganske ubegribeligt; thi det, jeg har sagt til det ærede Medlem, er, at Partiernes Stilling ved Landstingsvalget i den paagældende Kreds vilde under den af mig foreslaaede Ordning med forstørrede Valgmandskredse og formindsket Valgmandsantal være blevet den samme, som den var i 1926. Derefter staaer det ærede Medlem her og bebrejder mig, at jeg ikke har gennemgaaet alle Faser i denne Sag og har glemt at gøre opmærksom paa, at i 1924 maatte Venstre have Støtte fra det konservative Folkeparti for at faa sin syvende Mand paa Lodtrækning overfor Socialdemokraternes femte. Naar det ærede Medlem endvidere mener, at under den her foreslaaede Ordning vilde Venstre have kunnet klare sig selv, og deri altsaa paa ny ser et Forsøg paa at tage nogle af de Konservatives Lam, saa svarer jeg: Nej, det vilde Venstre ikke kunne. Jeg har redegjort for, at vi af 170 Valgmænd

kun havde 20 Valgmænd til det syvende Mandat, men at Radikale og Socialdemokrater i Samarbejde til deres femte Mandat besad 24, saaledes at der lige saa vel under den nye som under den gamle Ordning vilde være krævet Hjælp fra et andet Parti for at opnaa Lodtrækning. Men det falder jo sammen med det, jeg i Forvejen havde sagt, at Partiets Stilling var ganske den samme, Valgresultaterne vilde være blevet ganske de samme, og Samarbejde mellem Venstre og det konservative Folkeparti for at komme til Lodtrækning vilde efter Nyordningen, som Tilfældet var i 1924, være nødvendigt. Jeg forstaaer derfor ikke, hvad det ærede Medlem i denne Forbindelse bebrejder mig.

Naar det ærede Medlem saa, for at vende tilbage til den rent politiske Side af Sagen, slutter med at sige, at han forleden Dag har paavist, at der er en fundamental Forskel paa Karakteren af de Konservatives Forslag og Venstres og Regeringens Forslag, og naar han deraf udleder en Ret for de Konservative til at lancere saadanne Forslag, som de har gjort her i dette høje Ting, men benægter en tilsvarende Ret for Regeringen, kan jeg sige, at det er Udtryk for en saa subjektiv og saa besynderlig Betragtning, at jeg ikke skal forsøge paa at følge det ærede Medlem, men jeg vil forsøge paa at forstaa ham; for jeg ved jo godt, at enhver Moder, der er, som hun bør være, selvfølgelig synes bedst om sine egne Børn.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at det er jo ikke alt, man kan læse sig til; jeg kan sige, naar jeg tænker paa den Debat, der har fundet Sted mellem den højtærede Indenrigsminister og mig, at det er jo heldigvis heller ikke alt, man kan høre sig til. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at ved Regeringsskiftet i December 1926 fandt der en Forhandling Sted inden de separate Partiforhandlinger — den højtærede Indenrigsminister sagde nu ikke helt nøjagtigt, som det var med Partiernes Forhandling, thi det radikale Venstre blev ikke spurgt skriftligt, men det kan jo være ligegyldigt. Hvis Ministeren her tænkte paa den Forhandling, der fandt Sted mellem samtlige fire Partier (Modsigelse fra Indenrigsministeren), tror jeg, jeg har Lov til at sige, at der ved den